

Sviatosť birmovania

Po druhej svetovej vojne pomáhali vojaci v jednej zničenej dedine odstraňovať trosky z pováľaných domov. Neobišli ani kostol. Keď v ňom robili poriadok, našli rozbitú sochu Krista. Podarilo sa im ju poskladať a pozliepať. Postavili ju na oltár. Bola ako nová, nemala však ruky. Vojaci ich v rozvalinách nemohli nájsť. Vtedy ktosi potajomky položil k nohám bezrukého Spasiteľa tabuľku s týmto nápisom: **NEMÁM RUKY, OKREM TÝCH VAŠICH!**

Pán Ježiš svojim učeníkom zveril jednu veľkú misiu: **«Vy ste soľ zeme, vy ste svetlo sveta»** (porov. Mt 5,13-16).

Tieto obrazy nás vedú premýšľať nad tým, ako sa správame, pretože vieme, že nedostatok soli robí jedlo nechutným, tak ako aj nedostatok svetla nám zabraňuje vidieť. Tým, kto nás môže skutočne urobiť soľou, ktorá dodáva chuť a chráni pred skazením, a svetlom, ktoré ožaruje svet, je jedine Kristov Duch! A toto je dar, ktorý prijímame vo sviatosti birmovania .

Sviatosť birmovania ustanovil Pán Ježiš. Apoštoli podľa jeho príkazu udeľovali vkladáním rúk Ducha Svätého veriacim. Túto sviatosť považujeme za doplnok krstu. V nej sa ďalej rozvíja a zdokonaľuje dielo Kristovho vykúpenia, ktoré v nás začalo krstom.

Birmovanie je sviatosť, v ktorej dostávame Ducha Svätého a jeho dary. V nej nás Duch Svätý pretvára na zreých - dospelých kresťanov. Udeľuje nám silu nebojácne vyznávať a šíriť svoju vieru. V birmovaní dostávame aj nezmazateľný znak. Ním sa dokonalejšie zjednocujeme s Kristom. Tak nás táto sviatosť dokonalejšie pripodobňuje Kristovi a plnšie zapája do života a poslania Cirkvi.

Bez sily Ducha Svätého nemôžeme urobiť nič: je to Duch, ktorý nám dáva silu k tomu, aby sme mohli ísť vpred. Tak ako celý Ježišov život bol vedený Duchom, tak aj život Cirkvi a každého jej člena, je pod vedením toho istého Ducha. Naše dozrievanie vo viere je výsledkom spolupráce s Duchom Svätým. Dospelosť vo viere sa prejavuje samostatnosťou. To je vtedy, keď už konáme sami podľa vlastného presvedčenia a svedomia. Zrelosť našej viery sa prejavuje najmä v našej zodpovednosti. Dospelý kresťan je ten, čo si plne uvedomuje svoju zodpovednosť za duchovné hodnoty, hlavne za spásu svojej duše, ale aj spásu duše toho druhého.

Pobirmovaný človek je povolaný k tomu, aby odvážne ohlasoval vieru a privádzal ľudí k Bohu. Je posilnením k tomu aby sme vieru bránili, posilňovali a hlásali.

Pamätajme na to, že keď nám biskup udeľuje pomazanie olejom, hovorí: «Prijmi znak daru Ducha Svätého». Tento dar, Duch Svätý, vstupuje do nás a prináša ovocie, aby sme ho potom my mohli dať druhým. Božie milosti prijímame vždy pre to, aby sme darovali. Toto je život

kresťana. Nikdy neprijímame, aby sme si veci držali vo vnútri, akoby bola duša nejakým skladiskom.

Misia Cirkvi vo svete napreduje práve prostredníctvom toho, že človek to, čo prijal aj dáva. Niektí si myslí, že v Cirkvi sú páni – pápež, biskupi, kňazi a potom robotníci, ktorými sú všetci ostatní. To nie – Cirkvou sme my všetci! A všetci máme zodpovednosť vzájomne sa posväcovať, starať sa o druhých. Cirkev sme my všetci.

Nikto neprijíma birmovanie len pre seba samého, ale pre to, aby spolupracoval na duchovnom raste iných. Len takto, môžeme skutočne rásť, ak budeme otvorený pre prijatie Božej milosti a , ak sa nebudeme báť výjsť zo seba samých. To, čo prijímame od Boha ako dar, musí byť darované, pretože dar je na to, aby bol darovaný. (podobenstvo o talentoch porov. Mt 25, 14-30). Aj semienko, ak ho máme v ruke, nie je na to, aby sme ho položili do skrine, treba ho zasieť. Dar Ducha Svätého musíme venovať komunite. Neobmedzujeme Ducha Svätého. Nekladme prekážky jeho Vanutiu, ktoré nás poháňa ku kráčeniu v slobode, aby sme neudusili žeravý Plameň lásky, ktorý vedie k prežívaniu života pre Boha a pre bratov. Nech nám všetkým Duch Svätý daruje apoštolskú odvahu ohlasovať Evanjelium skutkami i slovami tým, ktorých stretávame na našej ceste. A to prostredníctvom skutkov i slov, avšak dobrých slov – takých, ktoré budujú a nie slov ohovárania, ktoré ničia. Prosím vás, keď vychádzate z kostola, myslite na to, že pokoj, ktorý ste prijali, je na to, aby ste ho darovali ostatným – a nie preto, aby ste ho zničili. Nezabudnite na to.